

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת בלק

כי ברוך הוא

"וַיֹּאמֶר אֶל־לְהִים אֵל בְּלַעַם

לֹא תִלְךָ עִמָּהֶם

לֹא תֵאָר אֶת הָעָם

כִּי בָרוּךְ הוּא" (במדבר כב, יב).

רבותינו זיכרונם לברכה פירשו כי אחרי שאסר ה' על בלעם ללכת עם האנשים – "לא תִלְךָ עִמָּהֶם" – ביקש בלעם לקלל את ישראל ממקומו. לאחר שגם פתרון זה נאסר עליו – "לא תֵאָר אֶת הָעָם" – הציע בלעם לברכּם, אך נענה שעם ישראל איננו זקוק לברכתו – "כִּי בָרוּךְ הוּא".

מכאן שלכל חלק משלושת חלקי הפסוק יש חשיבות בפני עצמו, ועלינו ללמוד מכל אחד מהם את המסר החבוי בו:

א. עצם ההליכה עם שונאי ישראל, אפילו שלא לשם קללה, עבירה היא. מדברי ה' לבלעם נישאת קריאה לכל אחד ואחד בכל הדורות להתרחק מעושי עוולה: **"לא תִלְךָ עִמָּהֶם!"**

ב. בלעם מיקד את מבטו בכישלונם של ישראל, בפשוטי העם החוטאים – "הָעָם". כוחה של הקללה טמון בגילוי חולשותיו של המקולל, ומכאן שיש להימנע מלהביט בעוונותיהם של הסובבים אותנו, ועל אחת כמה וכמה כשמדובר בעם ישראל כולו. להסתכלות שלילית ולדיבור שלילי יש כוח הרסני, וכשמטיחים בילד "אתה לא מבין כלום" – גורמים לו באמת שלא להבין כלום... יש להתאמץ למקד את המבט בטוב, לכוון כלפי מעלה ולעסוק בדיבור חיובי: **"לא תֵאָר אֶת הָעָם!"**

ג. ברכת ה' מצויה בכל יהודי מעצם מהותו. ה' מלווה כל אחד ואחד, וכל שכן את העם כולו. הציווי שנצטוונו כולנו הוא להתבונן פנימה, ולראות מבעד לקליפה של מי שנראה לנו כפושע את האור הבוקע מתוכו – **"כִּי בָרוּךְ הוּא!"**

שאל דוד בוצ'קו